

ubranjevat. Videti je bilo, kakor bi hotela sreča Slovanom iz nova posijati. Prodrli so čez saksonske meje in tam s polno mero povrnili, kar se jim je doma britkega in žalega storilo. Toda nemškemu narodu je takrat cesarjeval mogočni Oton I. Ravno kar je pobil Magjare na leškem polji pred Augsburgom, ko mu dojde glas iz Saksonskega, naj hiti Geronu v pomoč. Sila naznanila je se tolika, da se vojska po magjarskeji zmagi še niti oddehniti ni smela. Takoj jo je Oton odvedel nad Turinski gozd ter je Slované po krvavih bitkah potrl in potisnil nazaj čez Labo l. 955. Kmalu so Nemci vdrli zopet čez Labo in do l. 996. polabske Slované za vselej podjarmili. Kajti upor l. 983. ko so nemška mesta in škofijske sedeže Branibor, Havelberg, Hamburg zdrobili in požgali, bil je ob konci vander brezuspešen in l. 996. bili so Slovani zadnji — nesrečni boj ob Labi.

Sedaj so prišli Obotričanje na vrsto, stanujoči ob Baltiškem morji med Travo in Odaro. Mistevojev sin uvidevši, kako Nemci s pomočjo krščanstva prodirajo, skušal je svoje rojake pokristijaniti. Dal se je torej v Lüneburgu krstiti na ime: Gottschalk ter je Obotričane goreče vabil pa tudi silil, da bi se pokristijanili. Zoper njega se vzdigne skoraj ves narod pod vodstvom Krupe, ki ubije Gottschalka in 60 duhovnikov l. 1066. Toda naposled je venderle politika Gottschalkova obveljala. Njegov sin Henrik je vzel Krupovo vdovo za ženo ter več časa srečno vladaril; še Pomorjane in Brezničane si je podvrgel. Ko bi se njegovi nasledniki bili s sosednimi Poljaci združili in s temi še Čehovje potegnili, rešili bi bili sebe narodnega pogina. Ohranili bi bili svojo narodnost v državi raztezajočji se od Labe in českega gozda do ruske meje. Takšno državo hotel je res osnovati poljski vojvoda Boleslav hrabri. Ko je namreč nemški vojvoda Henrik lev Obotričane v Meklenburškem premagal in braniborski nemški grof Albreht medved prodril do Odare, prestrašilo je to pogumni slovanski narod poljski, stanujoči od Odare proti izhodu ob Visli. Uže vojvoda Mječislav je to nevarnost zaslutil ter si je skušal pridobiti zaveznikov. Prosil in dobil je českega vojvode Boleslava hčer, pridno katoliško Dobrovo za ženo, ki je veliko pripomogla, da je poljski narod še den denešnji vrlo katoliški. Dala je tudi Poljskeji v svojem sinu, Boleslavu hrabrem, veleslavnega junaka in vladarja. Boleslav je hotel severnim Slovanom biti to, kar je bil Slovencem Samo, kar Moravljanom Svetopolk. Žali Bog, da je ta tretji poskus Slované ob nemškeji meji ohraniti, se razbil jednako, kakor prej — na neslogi slovanskeji. Poslal je zanesljivih mož k Čehom, Šlezom, Pomorjanom, Porusom in Lužičanom. Vsem tem nemškim hlapcem obljubil je, da bodo zopet svobodni in nemškega davka prosti, ako ž njim potegnejo. Tako je pričel boj l. 998. Dolgo je hodila sreča za njim. Bilo je skoraj gotovo, da ostane Laba slovanska reka, ko se mu izneveri

česki knez prestopivši zopet v nemški tabor. Za Čehi potegnili so tudi Lužičanje in tako je Boleslav boj pretrgal l. 1004. hoteč dočakati boljše prilike. Ta mu je došla potem, ko je izdajice Lužičane kaznoval in upokoril ter prodril z vojsko do Labe. Sedaj pričel je se 4letni boj proti nemškemu cesarju Henriku II. Slovanska reč je pa onemogla, ker je magjarski kralj Štefan I. pomagal Nemcem. Štiri leta poznej je nemški cesar vse sosede naščuval zoper Poljake, namreč: Čehje, Lužičane, Poruse, Ruse in Magjare. Cesar sam je z nemško vojsko drl v Šlezijo. Toda hrabri Boleslav je vse napade odbil, nemško vojsko pa iz Šlezije potisnil nazaj. Boleslav je naposled poznal, da mu ni mogoče zapadnih Slovanov rešiti, in ponudil mir Nemcem, ki so privolili l. 1018. Tako je zadnji up Slovanom ob nemškeji meji zginil. Pričelo je se nemoteno njih ponemčenje in iztrebljenje. Kako? To bodo naslednji sestavki razlagali.

Smešničar 20. Mimo drvarjev prilezejo „švercarji“ s krošnjami, nadetimi s prepovedanim tobakom. Vprašajo drvarje: če so kaj žandarjev videli? Rečejo, da niso videli nebenega. Kmalu potem prilomastijo pa res žandarji, se ustavijo in vprašajo drvarje, če so videli kaj „švercarjev“ mimo iti? Na to se zreži eden izmed bolj robotih drvarjev: kaj vprašujete toliko drug za drugega, skupaj bi hodili in ne trebalo bi pozvedavanja!

## Razne stvari.

(*Telegram iz Ptujca*.) „Za okrajni zastop izvoljeni v velikem posestvu: Alekšič, Gregorič, Kocuvan, Ploj, Rajč, Rajšp, Škrabar, Terstenjak, Vojsk, Žitek.“ Slava!

(*Naš državni poslanec g. dr. Vošnjak*) vabi slovenske volilce k shodu, ki bode binkoštni ponedeljek pri sv. Juriji na južni železnici ob 3. uri popoldne. Naj se volilci tega shoda obilno udeležé. G. poslanec bode poročal o delovanji državnega zbora in slovenskih državnih poslancev.

(*Vas Dobrovoce*) sred gornjega Dravskega polja v mariborskem okraji so ničredneži dne 7. maja t. l. užgali. Pogorelo je 30 hiš, le dve ste ostali. Pogoreleci so vsi zavarovani razven dveh. Goreti začelo je pri An. Spuraji. Škode je 54.000 fl.

(*Spielfeldski most čez Muro*) je toliko popravljen, da zopet vozijo po njem.

(*Cigani*) so pri sv. Janži arveškega okraja županu podkopali hram, predrl sobin pod, vlezli in odnesli puške, srebrnino, perilo in obleko.

(*Žejni tatje*) so pri g. Šunku pri sv. Petru pod Mariborom vlomili v klet, nekaj vina ukradli, še več pa razlili ter na dveri zapisali: g. Šunko, skrbite za „cug“, da bomo leži vino vlačili iz sodov pa nič razlivali.

(*Zavoljo dolžne dače*) proda davkarija na tretji posilni dražbi Franc Cvikelnovo posestvo v Vitanji, cenjeno 7105 fl.

(*Celjska hranilnica*) daje od 1. maja naprej samo  $4\frac{1}{2}$  procenta obresti za vloženi kapital.

(*Prestavljen je*) c. k. okrajni sodnijski adjunkt g. Nadamlenski k okrožnej sodnji v Celje, a g. Karl Trtnik iz Brežic v Maribor, to pa k sodnji za desno podravsko obrežje. Na mesto izpraznjeno pri sodnji za levo obrežje pride baje nek gosp. Ivičič t. j. Ivičič, ki ne zna nič slovenski in se rad ponaša s svojim „deutschen Geist“. Mož je sin nekega pokrajinskega hrvatskega ali srbskega obrista, rojen v Gradci. Ker je tako nadet blagega „deutschen Geist“ — želimo mu srečen pot tje, kamo ga srce vleče. Slovencem je treba sodnika, kateri slovenski dobro zna! Svoje poslanca opozorimo na ovo reč!

(*Toča*) je letos rano in pogosto začela ropotati. Dne 24. aprila je zadela okolico mariborsko in 7. maja je zopet prihrula 2krat ter precej škode učinila, posebno v Franheimu, v Radiselskem. Čujemo, da je tudi ptujsko okolico poklestila, dalje Ponkvo, jako hudo pa Vransko, Brežice, okolico od Radgone do Ljutomera, Lipnice in Požun na Ogerskem, kder je toliko šip na oknih vbila, da je 11.000 fl. škode. Bila je debela kakor kurja jajca.

(*Izpita za farni konkurs*) so se te dni vdeležili čč. gg.: Cilenšek, Kreft, Lacko, P. Lajh, Pajmon, Pignar, Ramor, Vizovišek, Vraz Ivan, Zdolšek, Žmave.

(*Za družbo duhovnikov*) sta letnino vplačala čč. gg. Lah 1 gl. Kukovič 2 gl.

#### Loterijske številke:

V Gradci 8. maja 1880: 61, 25, 8, 27, 20.

Na Dunaji „ „ 78, 53, 77, 10, 39.

Prihodnje srečanje: 22. maja 1880.

## Oznanilo.

Pri deželnej kmetijski šoli v Grottenhofu blizu Gradca razpisane so za prihodnje šolsko leto, t. j. od 1. oktobra 1880 počenši, tri štipendije, vsaka v znesku 120 fl. in tri štipendije, vsaka v znesku 100 fl.

Prosilci za te štipendije morajo jeseni ob vstopu v deželno kmetijsko šolo biti najmanje 16 let stari, zdravi, proti osepicam cepljeni, neoženjeni, poštenega vedenja in v predmetih ljudskih šol poučeni.

Svoje prošnje naj prosilci vložijo osebno pri ravnateljstvu deželne kmetijske šole konči do 1. avgusta 1880. Pridjati je treba: krstni list, zdravniško spričevalo o zdravju prošnikovem in o njegovem cepljenju zoper osepnice, šolska spričevala, pismeni izkaz srenjskega predstojnika o prošnikovem domovinstvu štajerskem, o нравstvenem zadržanju in o premoženju njegovem.

Štipendijski zneski se ne izplačujejo štipendistom v gotovih denarjih, ampak se porabijo za stanovanje, hrano in poduk, kateri se jim daje potem brez posebnega doplačevanja.

Deželni odbor v Gradci, dne 28. aprila 1880.

## Prostovoljna prodaja.

V Podsredi na spod. Štajerskem se prodaja zidana hiša sredi trga s 3 sobami in hladno kletjo, hlevom za krave in konje, z mesnico, obokano kuhinjo in kotli, z zemljo, da se zamorejo 4 glave živine rediti po zimi in po letu. Hiša je posebno pripravna za krčmo ali štacuno, in sploh za vsako obrtnijo. Več se zvé pri lastniku na Pokleku v Podsredski fari.

## Preselitev.

Uljudno podpisani daje slavnemu občinstvu na znanje, da bode svojo tiskarno, v kateri se tiska „Slov. Gospodar“, od 1. maja t. l. naprej imel

na glavnem trgu, nasproti bogosl. poslopju.

Ob enem se blagovoljstvu občinstva priporočam in prosim obilnih naročil.

Janez Leon,  
tiskar.

Prečast. duhovščini pri tej priložnosti priporočam svojo zalogo kanonskih tablic v mnogovrstni obliki, kakor tudi birnske liste in zapisnike, slovenske ali nemške.

2-3

## Barve za oljnate firneže

jako fino zribane, oljnate firneže, laneno olje, trpentinovec, lake železne, kopalove, damarjeve; vsakovrstne suhe barve, bronzo, zlato v listkih, srebro, čopiče, sploh vse, kar potrebuje lakirar, malar hiš itd. Robo prodavam na veliko pa tudi na drobno po jako znižanej ceni.

H. Billerbek.

Štacuna in zaloga:  
v Mariboru, v gosposkej ulici „pri psovi!“

Cenilnike dopošiljam franco in zapstoj, zunanja naročila izvršujem proti poštnemu povzetju vestno in točno.

2-8